

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРП

**БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs**

ДИСКРИМИНАЦИЈА У СПЕЦИЈАЛНИМ ШКОЛАМА

Делегација СрпС-а коју су чинили Хаџи Здравко М. Ковач, генерални секретар, Слободан Брајковић, председник РО и Ранко Хрњаз, председник ИО НСПРВ, боравила је у понедељак, **29.03.2010.г.** у Министарству просвете код секторског помоћника министра, г-дина Богољуба Лазаревића. С обзиром на тему, синдикалци су овај пут били појачани гостом из струке – директором Школе за основно и средње образовање „9. мај“ из Зрењанина, г-дином Слободаном Милићев. Тема о којој су синдикалци разговарали јесте неусклађеност Правилника о стручној спреми наставника и стручних сарадника у специјалним школама са звањима која стичу запослени у овим школама или рефлектанци на запослене у овим школама. Обе стране су се усагласиле да проблем постоји и да треба радити на његовом решавању, јер Правилник из **1997.** године који се примењује, и који је изменама из **2004.** усклађиван са фактичким стањем, је превазиђен и не одговара звањима која тренутно стичу запослени на акредитованим високошколским установама и у оквиру акредитованих програма, те, самим тиме, остају без могућности да заснују радни однос на неодређено време, а за неке би то значило и раскидање постојећег радног односа по налогу Инспекције. Као посебан проблем, и овом приликом представници Синдиката су навели проблем учитеља (професора разредне наставе) којима је спречена могућност да стекну дефектолошка стручна знања и као такви заснују радни однос на неодређено радно време.

Иако је исказао висок ниво разумевања за аргументе синдикалаца и директора једне од најугледнијих специјалних школа, помоћник министра је нагласио да проблем не постоји у Министарству, већ да решења треба потражити у четвороуглу: Министарство, Заједница школа, Завод за унапређење образовања и васпитања, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију (раније Дефектолошки) и да ће сва решења која буду изашла из Министарства у виду закона или подзаконских аката бити резултат оног што препоручи струка. Другим речима, Министарство се неће понашати као окоштали бирократа, већ ће послушати струку, те је стога и предложио да се у догледно време организује скуп где би се дефинисали проблеми и као такви нашли у прикладној правној форми у неком будућем правилнику, који би елиминисао сада постојеће нелогичности и парадоксе по којима практичну наставу у једном случају могу изводити средњошколци, а у другом не могу ни дипломирани са факултетом.

Како су веома чести случајеви инспекцијских интервенција у овим школама, где је посебно апострофиран случај зрењанинске школе, предложено је да се са начелником Школске управе Зрењанин и другим надлежним организује састанак, са циљем да се привремено „замрзну“ налози инспекција,

док се правне аномалије не исправе. На састанак би требали бити позвани и представници Завода и Заједнице специјалних школа.

Елем, и поред разумевања из Министарства и очекивања договора друга три чиниоца, Синдикату остаје „врућ кромпир“, јер су решења инспектора орочена и извршна, а живот не може да чека да се питање статуса запосленог реши кроз институције, тим пре што је очигледно да Факултет настоји задржати монопол и да управо он кочи могућност решавања овог питања из само њима знаних разлога. То је посебно евидентно у случају учитеља (професора разредне наставе) који, иако имају VIII степен не могу се дефектолошки устручити, иако им на другом месту закон даје могућност да раде у овим школама. Тако ови људи и након десетак и више година рада у овим установама, сваке школске године стрепе за своје радно место, које им угрожавају нови кадрови са факултета или неки који су се бавили боље плаћеним пословима у привреди или некој од јавних установа и служби и имају звање по Правилнику, а сада у рационализацији броја извршилаца у овим службама угрожавају радна места оних који су у најгорем периоду носили активности у овим школама, а Правилник их „не препознаје“. Како су ове школе у правилу и школе за основно и средње образовање деце са сметњама у развоју, испада у пракси да они могу засновати радни однос у основној школи, а не и у средњој, и то из жеље да Факултет обезбеди монопол за своје дипломце, а на уштрб дипломаца учитељских, односно педагошких факултета. Ова појава, свуда сем код нас, зове се дискриминација и онемогућавање права запосленог да заснује радни однос и оствари права која му припадају из стечене стручне спреме и звања. Нешто слично је и у случају наставника верске наставе који, и кад имају услове, од стране верске заједнице се спречавају да заснују радни однос на неодређено.

У другом делу састанка било је речи и о проблему да поједини наставници практичне наставе и даље немају где да стекну потребан V степен стручне спреме, јер такве школе/установе и не постоје, па сваке године и они стрепе да ли ће им директор продужити радно ангажовање за још по једну школску годину или неће. Како нас је овом приликом информисао помоћник министра Лазаревић, нови правилници би требали да реше и овај проблем.

Београд, 30.03.2010.год.

проф. Хази Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

The image shows a circular official stamp of the Serbian Teachers' Union (СрпС) in blue ink. The text around the perimeter of the stamp reads "СИНДИКАТ РАДНИКА УЧИТЕЉСКИХ ШКОЛА СРПСКЕ" and "БЕОГРАД". In the center of the stamp is a logo featuring a quill pen and an open book. Overlaid on the stamp is a handwritten signature in blue ink.